

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5585/2018
12.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., а чији је пуномоћник Бојан Патрић, адвокат из ..., против туженог Града Вршца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Вршца, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 459/18 од 18.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 459/18 од 18.09.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 459/18 од 18.09.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 781/18 од 04.06.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то на име претрпљених физичких болова износ од 50.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 50.000,00 динара, односно, укупан износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 04.06.2018. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.060,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, у року од 8 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 459/18 од 18.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу П 781/18 од 04.06.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим

што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, са применом од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете због уједа пса луталице. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, а другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 04.04.2018. године, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 120.000,00 динара, с тим да је на рочишту одржаном дана 04.06.2018. године тужилац смањио тужбени захтев на износ од 100.000,00 динара.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, ради се о парници у спору мале вредности, с обзиром да је вредност предмета спора 100.000,00 динара, која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредбе члана 468. став 1. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, с обзиром да против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука из става трећег изреке је донета на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП. Тужени није постигао успех са изјављеном ревизијом, због чега му не припада право на накнаду трошкова поступка по ревизији.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић